

POZDRAV

prvog potpredsjednika HMI dr Predraga BELIĆA DI u ime FTI

U ime predsjednika *Filozofsko-teološkog instituta*, oca Miljenka Belića, koji je službenim dužnostima spriječen, pozdravljam organizatore i sve sudionike Trećeg hrvatskog mariološkog simpozija.

Suvišno je, mislim, govoriti da je – od Ignacijeva obraćenja, montserratskog bdjenja, Marijine škole u Manresi pa dalje do danas – Družba Isusova uvijek bila marijanski orijentirana i po svijetu i kod nas. I ne samo *marijanski*, tj. na praktičnom planu duhovnosti, pobožnosti i apostolata, nego i *mariološki* – na području teološkog istraživanja i vrednovanja Gospine prisutnosti u Crkvi. Da navedem samo jedno mišljenje o tome, mišljenje neiskusovca ali svjetskog autoriteta, „unum sed leonem!” U kratkom naime mariološkom traktatu (za koji držim da je šteta što ga nemamo u hrvatskom prijevodu) Rene *Laurentin* govoreći o potridentskom razdoblju piše:

„Zanos ponovno jača tijekom posljednjih godina XVI. stoljeća. Ovaj marijanski preporod polazi od zemalja što ih reformacija nije takla: od Italije i naročito Španjolske koja je još uvijek na vrhuncu svoje slave i koja daje ton na svim područjima od mistike do teologije, od književnosti do mode. Protagonisti su prvi veliki teolozi Družbe Isusove, u Španjolskoj *Salmerón* (+ 1585), *Suarez* koji 1590. izrađuje prvu sustavnu mariologiju, zatim *Salazar* koji 1618. šalje u svijet veliko djelo o bezgrešnom začeću i prvi ekspozice *ex professo* o udjelu Marije u otkupljenju; u Njemačkoj sv. Petar *Kanizije* i u Italiji sv. *Bellarmin*...” (R. LAURENTIN, *Court traité de Théologie mariale*, Paris, 1959, 4. izdanje, str. 71).

I kod nas, da podsjetimo samo na razdoblje od posljednjih 13 godina, hrvatski isusovci nisu doduše sada pisali velikih marioloških opusa kao njihova starija braća Lovro *Grizogono* i, recimo, Antun *Kanižlić* ili Juraj *Mulih* ili Juraj *Habelić*, ali su sudjelovali što heurističkim pregradovima što samim referatima, diskusijama i interventima na četiri međunarodna mariološka kongresa: u Zagrebu (4), u Rimu (1), u Zaragoza (2) i na Malti (3), te na nacionalnim domaćim mariološkim simpozijima što ih organizira *Hrvatski mariološki institut*: u Splitu (3), na Mariji Bistrici (1)... samo je ovaj današnji simpozij prvi na kojem – barem što se tiče predavanja – ne sudjeluje nijedan član našeg reda.

Kao neku kompenzaciju spominjem vijest da se na temelju *Historiae Collegii Zagradiensis* i na temelju rada pok. oca Miroslava *Vanina* hodočašća grada Zagreba u Mariju Bisticu može pomaknuti za dvije godine unatrag: ono je naime počelo *ne* godine 1725. kako na 72. str. svoje odlične i kao roman zanimljive monografije o Mariji Bistrici piše dr Joso *Buturac*, *nego već godine 1723.*

Organizatorima, predavačima, raspravljačima i svim drugim sudionicima Trećeg hrvatskog mariološkog simpozija mi profesori FTI koji ne namjerava nikome konkurirati, a sa svim ljudima dobre volje surađivati, molimo (a to je augustijanskim jezikom isto što i: želimo pred Gospodinom) svaki Božji blagoslov i uspjeh.